

تحول در آموزش پرستاری: ضرورتی اجتناب ناپذیر

معصومه مهدوی فر^۱، الهام ایمانی^۲، نرگس طیاری^۳، زهرا خادمی^۲، پونه یوسفی^۲

^۱ گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

کد ارکید: 0000-0002-7740-5802

^۲ گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

^۳ دانشجوی دکتری تخصصی، مرکز مراقبت های پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران.

مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی، دوره هفتم شماره اول بهار و تابستان ۹۹ صفحات ۱-۴.

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت مقاله: ۹۷/۵/۵ اصلاح نهایی: ۹۸/۴/۱۲ پذیرش مقاله: ۹۸/۴/۱۲

ارجاع: مهدوی فر معصومه، ایمانی الهام، طیاری نرگس، خادمی زهرا، یوسفی پونه. تحول در آموزش پرستاری: ضرورتی اجتناب ناپذیر. راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی ۱۳۹۹؛ ۷(۱): ۱-۴.

نویسنده مسئول:

نرگس طیاری، دانشجوی دکتری تخصصی، مرکز مراقبت های پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران.
کد ارکید:

0000-0002-5594-9825

پست الکترونیکی:

n.tayari@hums.ac.ir

سردبیر محترم مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی

در طی سال های اخیر نقش محوری حرفه پرستاری در ارائه مراقبت باکیفیت، بیش از پیش در جامعه شناخته شده است. امروزه نیازهای بیماران پیچیده تر شده است و از پرستاران انتظار می رود تا عملکرد خود را متناسب با تغییرات فزاینده در سیستم مراقبت بهداشتی توسعه دهند. آموزش پرستاری مسئولیت آماده سازی پرستاران برای ورود به حرفه پرستاری را دارد، حرفه ای که پیچیده، در حال تغییر و به طور مداوم در حال تکامل است. لذا همواره این سوال مطرح است که آیا پرستارانی که پا به عرصه بالین می گذارند، مجهز به دانش و مهارت های ضروری این حرفه می باشند (۱)؟

بسیاری از صاحب نظران معتقدند آموزش پرستاری برای کسب مهارت هایی که پرستاران در راستای پاسخگویی به نیازهای جامعه و سیستم مراقبت بهداشتی بدان نیاز دارند، ناگزیر به تغییر است (۲). تقریباً یک دهه از انتشار کتاب پیشگامانه "آموزش پرستاران؛ فراخوانی برای تحول بنیادین" که توسط Benner و همکاران نوشته شده است می گذرد (۳). نویسندگان این کتاب مستندات علمی را بررسی کرده، مطالعاتی را انجام داده و معلمین پرستاری را در کلاس های درس و موقعیت های بالینی مشاهده کردند تا دریابند که نحوه آماده سازی دانشجویان پرستاری برای واقعیت های حال و آینده شغل پرستاری چه نقاط قوت و ضعفی دارد (۴). به عنوان نقاط قوت آنها معتقدند که برنامه های آموزش پرستاری در شکل گیری هویت حرفه ای و رفتار اخلاقی بسیار موثر و کارا هستند. این امر

ناشی از پداگوژی (علم و هنر یاددهی-یادگیری) قوی در این رشته است که منجر به یادگیری تجربی می‌گردد. تکالیف بالینی تجارب یادگیری قدرتمندی ایجاد می‌کند، به ویژه زمانی که مربی پرستاری آموزش بالینی و آموزش کلاس درس را با هم ادغام می‌کند. با اینحال برنامه‌های آموزش پرستاری عموماً در آموزش علم پرستاری کارایی ندارند، تاکید کافی برای آموزش سطحی از علم که امروزه برای عملکرد ارائه مراقبت ضروری است وجود ندارد و اولویت کافی به حوزه‌هایی از علم که بیشترین ارتباط را با کار بالینی پرستاری دارند، داده نمی‌شود(۵).

نویسندگان این کتاب برای تحول در پداگوژی آموزش پرستاری تغییرات پارادایمی زیر را پیشنهاد می‌دهند:

- نخستین تغییر پیشنهادی این است که مربی پرستاری علاوه بر یاددهی دانش توصیفی سطحی، در مورد بسترسازی آن دانش و اینکه دانش مربوطه چگونه و چه زمانی در موقعیت‌های بالینی واقعی به کار می‌آید، به دانشجویان آموزش دهد.

- دومین تغییر بر ادغام دو مقوله کسب دانش و استفاده از دانش تمرکز دارد. معمولاً در دانشکده-های پرستاری بر فرایندهای حل مسئله و تصمیم‌گیری، تئوری‌ها و مفاهیم انتزاعی تاکید می‌شود، در حالی که چگونگی استفاده از این تئوری‌های رسمی در کار بالینی واقعی زیاد مورد توجه قرار نگرفته است.

- تغییر مهم بعدی تاکید بر روش‌های متعدد تفکر و به ویژه استدلال بالینی به جای تمرکز بر تفکر انتقادی به تنهایی است. استدلال بالینی پرستاران را

می‌توان فرایند شناختی و استراتژی‌هایی که برای درک اطلاعات، شناسایی و تشخیص مشکلات بیماران استفاده می‌شود تعریف کرد. استدلال بالینی یک راه تفکر بالینی در رابطه با مهارت‌های بالینی است.

- مفهوم بعدی که اخیراً در آموزش پرستاری مورد توجه قرار گرفته است، شکل‌گیری (formation) است. شکل‌گیری شیوه‌ای است که به واسطه آن فرد برای یک وظیفه خاص آماده شده و توانایی کار در یک نقش مشخص را پیدا می‌کند. شکل‌گیری حرفه‌ای که به رشد و بلوغ هویت پرستاری کمک میکند، مستلزم تعهد شخصی و نیازمند تفکر در موضوعات اخلاقی است. در واقع دانشجویان پرستاری برای تبدیل شدن به یک پرستار خوب، علاوه بر مفهوم اجتماعی شدن و پذیرش نقش، باید مهارت‌ها و عادات‌های جدیدی از تفکر و عملکرد خلاقانه را کسب کنند.

- و در نهایت بجای آموزش تئوری‌های رسمی انتزاعی و انتظار از دانشجویان برای به کارگیری آنها در عمل، بر استفاده قیاسی از دانش در بستر مناسب تاکید شود. کاربرد دانش در زمینه مناسب نیازمند قرار گرفتن در موقعیت‌های بالینی است. این تفکر مبتنی بر موقعیت به دانشجو امکان می‌دهد تا تشخیص دهد در یک موقعیت بالینی خاص چه چیزی اهمیت بیشتری دارد(۵).

آموزش پرستارانی که گام اصلی در خلق یک آینده روشن و مقتدرانه برای پرستاری و یک جامعه سالم‌تر است(۱). بسیاری از مدارس پرستاری دنیا در پاسخ به شواهد ارائه شده، بازنگری کوریکولوم را آغاز کرده و نوآوری‌هایی در آموزش بالینی

بررسی کرده و پارادایم‌های جدید یادگیری مبتنی بر شواهد را ایجاد کنند. استفاده از ظرفیت‌های هیات علمی، طراحی مدل‌های جدید آموزش بالینی و ارتقاء دانش آموزش پرستاری از طریق تحقیق می‌تواند راهگشای مدیران و سیاست‌گزاران حوزه آموزش قرار گیرد.

ایجاد کرده‌اند(۶). رویکرد سنتی و پراکنده به ویژه در آموزش بالینی در آماده سازی فارغ‌التحصیلان به حرفه پرستاری ناتوان است. شواهد معتبری وجود ندارد که نشان دهد روش‌های سنتی آموزش بالینی در پرستاری در توسعه استدلال بالینی موثر هستند. بنابراین زمان آن رسیده که آموزش‌دهندگان پرستاری عملکرد آموزشی خود را به طور دقیق

References:

1. IZUMI S. Educating nurses: A call for radical transformation. *Jpn J Nurs Sci*. 2011;8(1):110-1.
2. Buck M. Book Review: Educating Nurses: A Call for Radical Transformation. *CJNR*. 2010;42(3):141-3.
3. Benner P, Sutphen M, Leonard V, Day L. *Educating Nurses; A Call for Radical Transformation*. San Francisco, CA: Jossey-Bass; 2010.
4. O'Lynn C. Where is the "radical transformation" in nursing education? *JI* database of systematic reviews and implementation reports. 2018;16(4):802-4.
5. Benner P. Curricular and pedagogical implications for the Carnegie Study, educating nurses: a call for radical transformation. *Asian nursing research*. 2015;9(1):1-6.
6. Benner P. Educating nurses: a call for radical transformation-how far have we come? *The Journal of nursing education*. 2012;51(4):183-4.

Transformation in nursing education: An unavoidable necessity

Masoomah Mahdavifar¹, Elham Imani², Narges Tayari³, Zahra Khademi², Pouneh Yousefi²

¹Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas.

ORCID ID: 0000-0002-7740-5802

²Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas.

³ Ph.D. student, Nursing care Research Center (NCRC), School of Nursing & Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

(Received 27 July, 2018)

Accepted 03 July, 2019)

Citation: Mahdavifar M, Imani E, Tayari N, Khademi Z, Yousefi P. Transformation in nursing education: An unavoidable necessity. *Journal of Development Strategies in Medical Education* 2020;7(1):1-4.

Correspondence:

Narges Tayari, Ph.D.
student, Nursing care
Research Center (NCRC),
School of Nursing &
Midwifery, Iran University
of Medical Sciences, Tehran,
Iran.

ORCID ID:

0000-0002-5594-9825

Email: n.tayari@hums.ac.ir